

عنوان مقاله:

عوامل ژنتیکی موثر در بزهکاری کودکان و نوجوانان

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در علوم انسانی و مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

عصمت مسیبی اصفهانی - کارشناسی ارشد رشته حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه قم

مرتضی فتحی - دکتری حقوق جزا و جرم شناسی، استادیار و هیئت علمی دانشگاه پردیس قم

خلاصه مقاله:

منظور از عوامل ژنتیکی در واقع همان ارث بردن صفات شخصیتی و رفتاری است که از طریق ژن ها از پدر و مادر به فرزندان منتقل می شود. امروزه با استفاده از یافته های علم ژنتیک می توان علل بسیاری از رفتارها افراد را که ریشه ارثی دارند را مورد بررسی قرار داد و علت ارتکاب جرایم را یافت و درصد رفع و کنترل آنها بر آمد اینکه آیا عوامل ژنتیکی تا چه حدی بر بزهکاری کودکان و نوجوان موثر است و آیا در قوانین ما اختلالات روانی و عوامل ژنتیکی از موانع مسئولیت کیفری محسوب می شود و اینکه آیا محیط زندگی کودک و نوجوانان و یا سن و جنسیت در میزان بزهکاری آن ها موثر است در این مقاله به طور مختصر با روش تحقیقات کتابخانه ای به این قبیل سوالات پاسخ داده و به این نتایج رسیده ایم که طبق یافته های علمی عوامل ژنتیکی جسمی و روانی می تواند بر رفتار مجرمانه موثر باشد و حتی به درجه ای از جنون برسد که اراده شخص را از بین ببرد که این درجه از جنون در قوانین کیفری ما از موانع مسئولیت کیفری محسوب می شود و فاکتور دیگری به نام محیط پرورش کودک و نوجوان که شامل محیط خانه و خانواده و دوستان و مدرسه می باشد که تأثیر بسزایی در تشکیل شخصیت اجتماعی آن ها دارد و به عنوان مکمل در بزهکاری کودکان و نوجوانان محسوب می شود. با وجود این عوامل پیشنهاد می شود تا جایی که امکان دارد عوامل ژنتیکی را در افراد پیشگیری با اصلاح نمود و بیش از آن به پیشگیری از عوامل جرم زا در محیط تعلیم و تربیت کودکان و نوجوانان پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

ژنتیک، بزهکاری، کودک، نوجوان، محیط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/950096>

